

І де ми сили беремо

Олександр Олесь

І де ми сили беремо,
Тягти віки своє ярмо,
Ворожі сльози утирати
І посміхатися крізь ґрати?

Свистять над нами батоги,
Списи залізні навкруги,
А ми в думках вітаєм волю
І тільки кривимось від болю.

Літа пливуть, а ми йдемо
І ярем дерево тремо,
Хоч до кісток ми шиї стерли
І кращі спільники умерли.

Свистить батіг. Рипить ярмо,
А ми убогу оремо...
Ні сліз, ні стогону, ні слова, —
В кривавих ранах вся розмова.

А очі наші, як огні,
А зорі тонуть вдалині
І ждуть з-за обрію ясного
Якогось дива неземного.